

Думи за живот

“ВИЕ СТЕ РОД ИЗБРАН..., ХОРА, КОИТО БОГ ПРИДОБИ, ЗА ДА ВЪЗВЕСТИТЕ ВЕЛИЧЕСТВЕНИ ДЕЛА НА ГОСПОДА”

(ср. 1 Петър 2:9)

Когато Господ действа, Той **върши велики дела**. Но делото Му надминаващо всички останали дела е онова, което извърши Исус: със Своята смърт и възкресение Той създаде един **нов свят и един нов народ**.

НАЙ-МОГЪЩАТА СИЛА

Ние сме призовани да бъдем част от този нов народ, създаден от Исус: Той ни освободи от егоизма, от омразата и ненавист, **даде ни закона на взаимната любов, която прави от нас едно сърце и една душа...**

Взаимната любов е най-могъщата сила в света: възбужда около тези, които я живеят, мирна християнска революция [...] **Любовта! Колко голяма нужда има светът от любовта!**

СВИДЕТЕЛИ НА РАДОСТТА

Пакт на взаимната любов

Исус ни каза, че светът ще ни познае като Негови, ако по-между ни има любов, ако сме единни:

“ПО ТОВА ЩЕ ПОЗНАЯТ ВСИЧКИ, ЧЕ СТЕ МОИ УЧЕНИЦИ, АКО ЛЮБОВ ИМАТЕ ПО-МЕЖДУ СИ” (Йоан 13:35).

КОНКРЕТЕН ЖЕСТ

Днешното време изисква от всеки един от нас да направи конкретен жест на:

**ЛЮБОВ , ЕДИНСТВО
ВЗАИМНОСТ СОЛИДАРНОСТ.**

ОТ ЖИВОТА:

МИСЛИХ, ЧЕ ЩЕ Е ТРУДНО

Казвам се Павел и съм на 16 години.

Измина една година в новото ми училище. Струват ми се толкова далечни онези първи дни в моя нов клас: **ако съм стъпил на празно футболно игрище, щях да се чувствам по-малко сам.**

Да, това ми беше впечатлението в първия период.

Исках и в тази среда да живея по християнски, но не бях разбран и се чувствах все по-сам.

Често ми идваше изкушение да се откажа да се занимавам с тях ...

Един ден учителката поиска да поговорим за един тежък случай, случил се в нашия град и в който бяха намесени и нашите връстници. Но разговорът стана много повърхностен и аз се колебаех: **“Да кажа ли нещо или да мълча?”**.

Реших все пак да кажа какво мисля. Казах, че вярвам, че човечеството е едно семейство и че всички сме братя. Имаме един Баща, който ни обича и всичко, което се случва, **може да е за нашето добро.**

Последва момент на тишината, която ми се струваше вечна. После неочаквано ръкопляскане: **“Браво, Павел! Хубава реч!!!”**

Един съученик на края на урока ми каза: **“Знаеш ли защо аз ръкоплясках? Защото това, което ти каза, го видях в теб, в това как се отнасяш към нас. Много ми се иска да вярвам като теб. Кой знае, може би един ден...”**

Имаш ли и ти подобен опит?